

Toldvæsenet. Jeg tror, at det vilde være den rigtigste Vej at gaa i dette Tilfælde. Det vilde være en Forbedring og vilde give en rimelig Erstatning, og det forekommer mig, at Staten i dette Tilfælde egentlig er forpligtet til at give fuld Erstatning for det Tab, man har paaført Toldvæsenets Funktionærer. Naturligvis er det kun Tanker, jeg henstiller til Overvejelse. Det vilde glæde mig i højeste Grad, om noget i den Retning kunde blive gennemført ved Samvirken mellem Ministeren, hvis Velvillie lige over for disse Funktionærer jeg ikke nærer Spor af Tvivl om, og det Udvalg, der vil blive nedsat. Jeg skal for øvrigt anbefale Forslaget.

Martin Madsen: Idet jeg i øvrigt ganske kan slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne til Anbefaling af Forslaget, gør jeg opmærksom paa, at § 6 er et Forsøg paa at løse Spørgsmaalet med Hensyn til Toldvæsenets Kontorpersonale. De Ting, jeg kunde ønske at sige i den Anledning, og de Beregninger, der ere anstillede, og som ogsaa ere komne mig i Hænde, vil jeg i alt Fald antage bedre finde deres Anvendelse i Udvalget, og derfor skal jeg ikke fordybe mig deri, men udtale det Haab, at det maa lykkes i Udvalget at faa behandlet dette Spørgsmaal om, hvorledes Kontorpersonalet ansættes, forfremmes o. s. v., saa at der naas en Overenskomst, som Staten er tjent med, og som i nogen Maade stiller dette for Tiden meget uheldig stillede Personale noget sikrere, end det hidtil har været stillet. Jeg antager ikke, at det vil være vanskeligt, eller at Bekostningen vil være stor, for at opnaa et Resultat, som forekommer mig i samme Grad at være tilfredsstillende for Staten, som det i nogen Maade sikrer Personalets Stilling. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til Fremme.

Finansministeren (Hage): Fra forskellige Sider, saaledes fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), er det blevet gjort gældende, at de Lønninger, der ere opførte for Funktionærene ved de forskellige Toldsteder, ere noget uregelmæssig ansatte. Man har ikke kunnet se, efter hvilket Princip Lønningerne ere ansatte. Jeg skal desangaaende oplyse, at man er gaaet ud fra en Begyndelsesløn af 400 Kr. og derefter hvert andet Aar et Tillæg af 100 Kr. Altsaa de, der ere blevne an-

satte eller tagne til Tjeneste i Aaret 1903, ere satte til 400 Kr.s Løn, de, der ere blevne ansatte i 1902 og 1901, faa 500 Kr., de, der ere ansatte i 1900 og 1899, faa 600 Kr. og saa fremdeles op til 1,000 Kr. Men ved Siden heraf er der naturligvis taget et vist Hensyn til de Lønninger, som de nu ansatte allerede forud have haft. Hvor derfor den Løn, de paagældende i Øjeblikket nyde, er større end den Løn, der vil fremkomme efter den af mig nævnte Skala, har man gennemgaaende ladet denne højere Løn blive staaende, og dernæst har det ogsaa i adskillige Tilfælde været nødvendigt at tage Hensyn til Arbejdets Art og Omfang. Saaledes fremkommer der paa adskillige Punkter Afvigelser fra det normale, men ingen Funktionær er opført til en mindre Løn, end den der følger af den af mig nævnte Skala. — Dernæst er det blevet udtalt, at det vilde være ønskeligt, om man kunde stille navnlig de ældre af Kontorfunktionærerne noget gunstigere end efter det her foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) gjorde en Henstilling, hvis Rækkevidde ikke er mig ganske klar, gaaende ud paa, at man til en vis Grad skulde oprette ny Embeder for at raade Bod paa det Skaar i de nuværende Funktionærers Avancementsudsigter, som har været en Følge af de Embedsnedlæggelser, der have fundet Sted. Jeg siger, at det ærede Medlems Henstilling var mig ikke fuldstændig klar. Thi det maa dog vistnok erkendes, at hvis Følgen af, at vi tage Beslutning om at nedlægge et vist Antal Embeder, skulde blive den, at vi straks efter tage Beslutning om at holde Personalet skadesløst ved atter at oprette et tilsvarende Antal Embeder, saa maatte vi hellere undlade at foretage Nedlæggelserne. Jeg formoder heller ikke, at dette var det ærede Medlems Tanke. Men den Ide, han har udkastet, og hvis Betydning jeg ikke i Øjeblikket kan overse, kan naturligvis blive Genstand for Forhandling. Jeg mener at burde gøre opmærksom paa, at det nuværende, i alt Fald det yngre, Toldpersonales utvivlsomt trykkede Stilling forhaabentlig kun er forbigaaende. Naar der er hengaaet nogle Aar, vil det nuværende Misforhold have udlignet sig. Det, som det derfor navnlig kommer an paa, er at lette de paagældende i Overgangstiden. Jeg vilde derfor være tilbøjelig til at mene, at for saa vidt man her i Tinget er villig til at gaa ud over, hvad Forslaget tilsigter,